

Τὸ παράδοξο εἶναι, πῶς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση δὲν θεωρεῖται σήμερα παράνομη;

Στὴν ἠλεκτρονικὴ ἔκδοση τῆς ἔγκριτης ἐφημερίδας «**Ορθόδοξος Τύπος**» δημοσιεύτηκε στὶς 3 Νοεμβρίου 2020 ἓνα πολὺ ἐνδιαφέρον ἄρθρο μὲ τίτλο «**Δὲν θὰ κλείσω ποτὲ τὶς Ἐκκλησίες**»¹. Ἡ φράση αὐτὴ δὲν ἀνήκει (ἀλλοίμονο!) στὸν Πρωθυπουργὸ τῆς Ἑλλάδας, ἀλλὰ στὸν Πρόεδρο τῆς Λευκορωσίας, **κ. Ἀλέξανδρο Λουκασένκο**. Σύμφωνα μὲ τὸ δημοσίευμα, ὁ Λευκορῶσος Πρόεδρος τόνισε: «Δὲν κλείσαμε τὶς ἐκκλησίες κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου. Ἐπομένως, δὲ θὰ τὸ κάνουμε οὔτε τώρα». Ἐπισήμανε, ὅτι «οἱ ἐκκλησίες ἔχουν μεγάλα οἰκονομικὰ προβλήματα ἐπεὶδὴ πηγαίνει λιγότερος κόσμος, παρ' ὅλο πὺ δὲν τὶς κλείσαμε, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ τὶς κλείσουμε». Προέτρεψε τοὺς πιστοὺς «νὰ πηγαίνουν στὶς Ἐκκλησίες γιὰ νὰ προσεύχονται στὸ Θεὸ νὰ τελειώσει τὸ θέμα τοῦ κορωναιῶ», ἐνῶ διαβεβαίωσε τὸ Μητροπολίτη Μίνσκ κ. Βενιαμίν, ὅτι «θὰ σταθεῖ στὸ πλευρὸ τῆς Ἐκκλησίας μὲ κάθε τρόπο».

Τὸ δημοσίευμα συνοδεύεται ἀπὸ φωτογραφία τοῦ κ. Λουκασένκο νὰ ἀνάβει ἓνα κερί μέσα σὲ μίαν Ἐκκλησίαν κατάμεστη ἀπὸ πιστοὺς, πὺ δὲ φοροῦν μάσκες. Στὴν πρώτη σειρὰ διακρίνονται ἄνδρες ἐνδεδυμένοι μὲ ἐπίσημο ἔνδυμα, κουστούμι καὶ γραβάτα.

Ἡ φωτογραφία αὐτὴ μᾶς προξένησε ἐκπληξη, καθὼς στὴν Ἁγιοτόκο Πατρίδα μας οἱ Ἐκκλησίες ἐκλείσαν γιὰ δύο ὀλόκληρους μῆνες τὴν ἀνοιξὴ μὲ μίαν σειρὰ ἀπὸ διαδοχικὲς καὶ νομικὰ ἀβάσιμες Κ.Υ.Α. (Κοινὲς Ὑπουργικὲς Ἀποφάσεις), ἐνῶ εἶναι κλειστὲς καὶ σήμερα. Ἀκόμα καὶ κατὰ τὴν περίοδο πὺ ἐπετράπη ἡ λειτουργία τῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ πιστοὶ προσέρχονταν φορῶντας ὑποχρεωτικὰ μάσκα.

Στὴ Λευκορωσία, ἀντίθετα, ὄχι μόνον οἱ Ἐκκλησίες παρέμειναν ἀνοικτὲς, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ τὰ ἐστιατόρια, τὰ θέατρα, τὰ πάντα. Γιὰ τὴ Λευκορωσία τὸ lockdown δὲν ἀποτελεῖ κᾶν πιθανότητα. Παρὰ ταῦτα, ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων πὺ ἀποδίδονται στὸν κορωναιῶ στὴ χώρα αὐτὴ, παραμένει χαμηλός, καὶ πάντως ὄχι ὑψηλότερος ἀπὸ ἄλλες Εὐρωπαϊκὲς χώρες, ὅπου ἔχει ἐπιβληθεῖ καραντίνα τῶν πολιτῶν. Ἔως σήμερα (14/12/2020) στὴ Λευκορωσία τῶν 9,4 ἑκατομμυρίων κατοίκων ἀποδίδονται στὸν κορωναιῶ 1.273 θάνατοι (135 θάνατοι ἀνὰ ἑκατομμύριο πληθυσμοῦ). Στὴν Ἑλλάδα τῶν 10,4 ἑκατομμυρίων κατοίκων ἀποδίδονται στὸν κορωναιῶ 3.687 θάνατοι (355 θάνατοι ἀνὰ ἑκατομμύριο πληθυσμοῦ)². Νὰ σημειωθεῖ δέ, ὅτι ἡ Λευκορωσία ἔχει πολὺ ψυχρότερο κλίμα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὸ

ὁποῖο, σύμφωνα μὲ τοὺς εἰδικοὺς εὐνοεῖ τὴν ἔξαρση τῶν ἰῶν. (Ὡστόσο, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐν λόγω φωτογραφία, κανένας δὲν προέτρεψε τοὺς Λευκορώσους νὰ φοροῦν μάσκα, γιὰ νὰ προστατευτοῦν ἀπὸ τὸν ἰό, ὅπως φοροῦν παλτὸ γιὰ νὰ προστατεύονται ἀπὸ τὸ κρούσι!) Πῶς ἐξηγοῦν, ἀλήθεια, οἱ «εἰδικοί» τὴν περίπτωσι τῆς Λευκορωσίας;

Τὰ Μέσα Μαζικοῦ Ἐκφοβισμοῦ πάντως, στὴν πλειοψηφία τους, ὄχι μόνον δὲν προβάλλουν τὸ παράδειγμα τῆς Λευκορωσίας, ἀλλὰ ἀντίθετα ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ Προέδρου Λουκασένκο ἀποκαλώντας τον αὐταρχικό! Ὁ δὴθεν αὐταρχικὸς Πρόεδρος τῶν Λευκορώσων σέβεται τὰ δικαιώματά τους καὶ δὲν τὰ περιορίζει στὸ ἐλάχιστο, ἐνῶ οἱ δικοὶ μας δημοκρατικὰ ἐκλεγμένοι πολιτικοὶ ἔχουν ἀναστείλει «μὲ τὸ ἔτσι θέλω» ὅλα τα Συνταγματικὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν!

Ἐνας αὐταρχικὸς ἡγέτης δὲν θὰ μπορούσε ποτὲ νὰ μιλάει, ὅπως ὁ κ. Λουκασένκο. Δὲν θὰ μπορούσε ποτὲ νὰ λέγει: *«Θὰ ἦταν πολὺ ἐκκοσμηκευμένο γιὰ τὴν χώρα μας, τὸ νὰ ποῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία χωρίζεται ἀπὸ τὸ κράτος. Ἀπὸ τίς πρώτες ἡμέρες τίς προεδρίας μου, ἔχω πει καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω ἀκούραστα: ἡ Ἐκκλησία, εἶναι ὁ κύριος δεσμὸς μὲ τὸ κράτος, εἰδικὰ τώρα πού ὁ κόσμος ἔχει ἀρχίσει νὰ χάνει τὴν πνευματικότητά του»!* Ποιὸς αὐταρχικὸς ἡγέτης ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν πνευματικότητα τῶν ἀνθρώπων; Τὸ παράδοξο εἶναι πῶς, τὸ Σύνταγμα τῆς Λευκορωσίας, ἐξ ὧσων γνωρίζουμε, δὲν κατοχυρώνει τὴν Ὁρθοδοξία ὡς ἐπίσημη θρησκεία.

Τὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα ἀντίθετα, ἀκολουθώντας τὴ Συνταγματικὴ παράδοσι διακοσίων ἐτῶν, ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου τοῦ 1822 ὡς σήμερα, ἐπιγράφεται «Εἰς τὸ Ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος» καὶ κατοχυρώνει τὴν Ἀνατολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὡς Ἐπικρατοῦσα Θρησκεία. Συγκεκριμένα, ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος ὀρίζει ὅτι: *«1. Ἐπικρατοῦσα θρησκεία στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ θρησκεία τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδας, πού γνωρίζει κεφαλὴ τῆς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, ὑπάρχει ἀναπόσπαστα ἐνωμένη δογματικὰ μὲ τὴ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινούπολης καὶ μὲ κάθε ἄλλῃ ὁμόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τηρεῖ ἀπαρασάλευτα, ὅπως ἐκείνες, τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνες καὶ τίς ἱερὲς παραδόσεις. Εἶναι αὐτοκέφαλη, διοικεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων καὶ ἀπὸ τὴ Διαρκῇ Ἱερὰ Σύνοδο πού προέρχεται ἀπὸ αὐτὴ καὶ συγκροτεῖται ὅπως ὀρίζει ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τήρησι τῶν διατάξεων τοῦ Πατριαρχικοῦ Τόμου τῆς κθ' (29) Ἰουνίου 1850 καὶ τῆς Συνοδικῆς Πράξεως τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1928».*

Τί σημαίνει, ὁμως, «ἐπικρατοῦσα θρησκεία»; Κατὰ τὴν κρατοῦσα ἀποψη, ὅπως διατυπώνεται χαρακτηριστικὰ ἀπὸ τὸν κ. Εὐάγγελο Βενιζέλο: «Ἐπικρατοῦσα» θρησκεία δὲν εἶναι οὔτε ἡ «κρατικὴ», οὔτε ἡ «ἐπίσημη» θρησκεία, ἀλλὰ ἡ θρησκεία τῆς μεγάλης πλειοψηφίας. Ἐνῶ τὸ

προοίμιο δὲν συνιστᾶ θρησκευτικὴ κλειδὰ ἐρμηνείας τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ ἐπανάληψη τοῦ προοιμίου τῆς διακήρυξης τῆς πολιτικῆς ὑπόστασης καὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ ἐπαναστατημένου ἔθνους ὡς γενέθλια πράξη τοῦ Κράτους»³.

Ἡ ἄποψη, ὅτι ὡς «ἐπικρατοῦσα θρησκεία» νοεῖται ἡ θρησκεία τὴν ὁποία πρεσβεύει ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ στὴ νομολογία τῶν Δικαστηρίων. Συχνὰ ὅμως τὰ Δικαστήρια τονίζουν ἐπίσης ὅτι ἡ ἀναφορὰ ὡς “ἐπικρατοῦσης” στὴν Ἑλλάδα, τῆς θρησκείας τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ «συνιστᾶ μέχρι σήμερα βασικὸ στοιχεῖο τῆς Συνταγματικῆς παραδόσεως τῆς Χώρας»⁴.

Ἡ ἄποψη, ἡ ὁποία προσδίδει στὸν ὄρο «ἐπικρατοῦσα θρησκεία» μόνον στατιστικὴ καὶ ἱστορικὴ σημασία δὲν εἶναι, ὅμως, ὀρθή. Κατὰ τὴ Νομικὴ Ἐπιστῆμη, τὸ Σύνταγμα εἶναι ὁ θεμελιώδης Νόμος κάθε Κράτους καὶ ἔχει ἀυξημένη τυπικὴ ἰσχύ, ὑπερισχύει δηλαδὴ κάθε ἀντίθετης διατάξης νόμου, ἐνῶ ἀναθεωρεῖται δυσκολότερα ἀπὸ τὰ ἄλλα νομοθετήματα. Ὅλες οἱ διατάξεις του ἔχουν τὴν ἴδια τυπικὴ ἰσχύ. **Πῶς εἶναι, λοιπόν, δυνατόν νὰ δεχόμαστε, ὅτι ὀρισμένες διατάξεις τοῦ Συντάγματος δὲν ἔχουν ἀυξημένη τυπικὴ ἰσχύ, ἀλλὰ μόνον στατιστικὴ, ἱστορικὴ καὶ συναισθηματικὴ σημασία;**

Ἡ ἀνωτέρω διάταξη τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 ἔχει πολὺ μεγαλύτερη σπουδαιότητα ἀπὸ αὐτὴ πού σήμερα, ἡθελημένα ἢ ἀθέλητα προβάλλεται. Ἀπὸ αὐτὴ προκύπτει ὅτι «ὁ συντακτικὸς νομοθέτης γνωρίζει τὴ διαφορὰ μεταξύ τῶν ὄρων θρησκεία καὶ Ἐκκλησία»⁵. Γνωρίζει ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μόνον θεωρητικὲς ἀντιλήψεις περὶ τοῦ Θεοῦ, οὔτε μόνον ἡ πίστη τοῦ κάθε ἀνθρώπου (πρβλ. τὶς νομοθετικὲς ρυθμίσεις περὶ δήθεν «ἀτομικῆς λατρείας»), ἀλλὰ εἶναι ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ, στὸν ἄνθρωπο. Ἀναγνωρίζει δὲ τὴν Ἀνατολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὡς τὴν μόνη Ἀληθινὴ θρησκεία. Περαιτέρω, ὅπως ὀρθὰ τονίζει ὁ Ἐφέτης κ. Δ. Σπηλιώτης, ὁ ὄρος «ἐπικρατοῦσα θρησκεία σημαίνει «ὅτι φυλαττόμενη στὴν Ἑλλάδα θρησκεία εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία. Ἐπιτάσσει δηλαδὴ (σ.σ. ὁ Συντακτικὸς Νομοθέτης) τὸν κοινὸ Νομοθέτη καὶ τὴν κανονιστικῶς δρῶσα Διοίκηση νὰ διαφυλάττουν τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση, ὅπως διαμορφώθηκε κυρίως ἀπὸ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ ἄλλα λόγια, τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσία νὰ θεσπίζουν ρυθμίσεις πού ἀκρωτηριάζουν πτυχὲς ἐκδήλωσης τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσης, τὴν ὁποία υἰοθετεῖ ἡ μεγάλη πλειονότητα τῶν Ἑλλήνων, ὑποβαθμίζοντας τὴν Ὁρθοδοξία στὸ ἐπίπεδο μιᾶς ὁποιασδήποτε θρησκείας καὶ στερώνοντας ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες τὴ γνώση καὶ τὴν ἐπαλήθευση τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖο τὸ ὀρθόδοξο δόγμα μεταποιεῖται σὲ ζωὴ. Τοῦ τρόπου δηλαδὴ μὲ τὸν ὁποῖο οἱ Ἕλληνες βιώνουν θεραπευτικὰ τὴν πίστη τους, τὴν ἐκδηλώνουν καὶ τὴ διδάσκουν στὰ παιδιά τους»⁶.

Καὶ αὐτὴ ἀκόμα ἡ ἔλλειψη βιβλιογραφίας σχετικῆς μὲ τὸ

ἄρθρο 3 τί ἄλλο μαρτυρεῖ παρὰ τὴν πεποιθήση, ὅτι τὸ ἄρθρο 3 «δὲν πειράζεται», οὔτε κἂν γιὰ νὰ τύχει ἐρμηνείας; Πολὺ δὲ περισσώτερό τὸ ἄρθρο 3 δὲν ἀναθεωρεῖται! Οὐδέποτε, μέχρι πρόσφατα, εἶχε γίνεи λόγος γιὰ ἀναθεώρησή του, παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι δὲ συμπεριλαμβάνεται μεταξύ τῶν μὴ ἀναθεωρητέων διατάξεων, οἱ ὁποῖες ἀπαριθμοῦνται στὸ ἄρθρο 110 τοῦ Συντάγματος.

Μόλις τὸ 2019 προτάθηκε, γιὰ πρώτη φορὰ στὰ χρονικά, νὰ ἀπαλειφθεῖ ἀπὸ τὸ Σύνταγμα, τόσο ἡ ἐπίκληση τῆς Ἁγίας Τριάδας, ὅσο καὶ τὸ ἄρθρο 37. Τὴν 24-2-2019 στὴν ψηφοφορία ἐπὶ τῶν προτάσεων ἀναθεώρησης τοῦ Συντάγματος, τὸ ἄρθρο 3 κριθῆκε ἀναθεωρητέο, πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς κατοχύρωσης «θρησκευτικῆς οὐδετερότητας» τοῦ Κράτους. Τελικά, δὲν συγκεντρώθηκε ἡ ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἀναθεώρηση πλειοψηφία στὴ δεύτερη σχετικὴ ψηφοφορία, τῆς 25-11-2019 καὶ τὸ ἄρθρο 3 παρέμεινε ὡς ἔχει μέχρι σήμερα, τὸ ἴδιο καὶ τὸ προοίμιο τοῦ Συντάγματος.

Τοῦτο δὲν ἐμπόδισε ὡστόσο τὴ σημερινὴ Κυβέρνηση νὰ ἀναστείλει τὴ λειτουργία τῶν χώρων θρησκευτικῆς λατρείας, νὰ κλείσει τῆς Ἐκκλησίας. Ἀδιαφόρησε ἡ Κυβέρνηση γιὰ τὸ γεγονός, ὅτι τὴν Ὀρθοδοξία πρεσβεύει ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δὲν σεβάστηκε οὔτε κἂν «τὸν καίριο ρόλο τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἰδίως κατὰ τὴν προηγηθεῖσα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας χρονικὴ περίοδο τῆς τουρκοκρατίας»8 Κατὰ τὰ ἄλλα, θὰ ἐφορτάσουμε μὲ λαμπρότητα τὴ διακοσιοστὴ ἐπέτειο ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821!

Παραβίασε ἡ Κυβέρνηση τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Συντάγματος, καθὼς καὶ τὸ ἄρθρο 13 τοῦ Συντάγματος, πὸν κατοχυρώνει τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς λατρείας! Παραβίασε ἀκόμα καὶ τὸν κατοχυρωμένο στὴν πρώτη παράγραφο τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος Πατριαρχικὸ Τόμο τῆς κθ' (29) Ἰουνίου 1850, ὁ ὁποῖος, μεταξύ ἄλλων, ὀρίζει ὅτι «ἡ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, Ἀρχηγὸν ἔχουσα καὶ κεφαλὴν, ὡς καὶ πᾶσα ἡ Καθολικὴ καὶ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, τὸν Κύριον καὶ Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχῃ τοῦ λοιποῦ κανονικῶς αὐτοκέφαλος, ὑπερτάτην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν γνωρίζουσα Σύνοδον Διαρκή, συνισταμένην ἐξ Ἀρχιερέων, προσκαλουμένων ἀλληλοδιαδόχως κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας, Πρόεδρον ἔχουσαν τὸν κατὰ καιρὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, καὶ διοικοῦσαν τὰ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς κανόνας ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως ἀπὸ πάσης κοσμικῆς ἐπεμβάσεως».

Τὸ παράδοξο εἶναι, πῶς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση δὲν θεωρεῖται σήμερα παράνομη; Παράνομος θεωρεῖται, ὅποιος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκκλησιαστεῖ! Ἀντιμετωπίζεται δὲ σὰν ἀπειλή γιὰ τοὺς συνανθρώπους του, ἀκόμα καὶ σὰν κακοῦργος! Στις ἡμέρες μας πράγματι ἔχει γίνεи «τὸ γλυκὺ πικρὸν καὶ τὸ πικρὸν γλυκὺ»!

Συγκρίνοντας τὴ στάση τῶν κρατούντων κατὰ τὴ σημερινὴ περίοδο

τοῦ κορωναιῶ, στὴ Λευκορωσία καὶ στὴν Ἑλλάδα, ἐρχόμαστε ἀντιμέτωποι μὲ μιὰ ἀλήθεια: Τὸ Δίκαιο καὶ ἡ Νομοθεσία μποροῦν νὰ ἀποτελέσουν τροχοπέδη στὶς ἀθαιρεσίες τῶν πολιτικῶν. Ἐκεῖνο ποῦ ἔχει ὅμως τὴ μεγαλύτερη σημασία γιὰ τὴ λειτουργία ἑνὸς πραγματικοῦ Κράτους Δικαίου καὶ τὴν εὐδαιμονία τῶν πολιτῶν, εἶναι τὸ ἦθος τῶν κρατούντων!

Ἐκεῖνο, ποῦ οἱ ἰθύνοντες στὴ χώρα μας (ἐπιμένουν νὰ) ἀγνοοῦν εἶναι πῶς «ἐπικρατοῦσα θρησκεία» σημαίνει «νικῶσα θρησκεία». Ἡ Ὁρθοδοξία νίκησε στοὺς διωγμοὺς τῶν τριῶν πρώτων αἰῶνων, νίκησε τὶς Αἰρέσεις, νίκησε τὴν τουρκοκρατία, νίκησε στὸ ἔπος τοῦ 19408.

Ἄς ἔχουμε τὴν πίστη, τὴ βεβαιότητα, πῶς ἡ Ὁρθοδοξία θὰ νικήσει καὶ στὴ ζοφερή, παράλογη, ἀπάνθρωπη κατάσταση ποῦ τώρα ζοῦμε, τὴν ἀποκαλούμενη «ὕγειονομικὴ κρίση»! Ἄς ἔχουμε στὸ νοῦ μας τὰ λόγια τοῦ Στρατηγοῦ Μακρουγιάννη, τὰ ὁποῖα μᾶς ὑπενθυμίζει ὁ δικηγόρος κ. Ἀντώνης Ἀργυρός: «Ὅταν σηκώσαμεν τὴν σημαίαν ἐναντίον τῆς τυραγνίας ξέραμεν ὅτι εἶναι πολλοὶ αὐτεῖνοι καὶ μαχητικοὶ κ' ἔχουν καὶ κανόνια κ' ὅλα τὰ μέσα. Ἐμεῖς οὐλα εἴμαστε ἀδύνατοι. Ὅμως, ὁ Θεὸς φυλάγει καὶ τοὺς ἀδύνατους κ' ἂν πεθάνωμεν, πεθαίνομεν διὰ τὴν Πατρίδα μας, διὰ τὴν Θρησκεία μας καὶ πολεμοῦμεν ὅσο μποροῦμε ἐναντίον τῆς τυραγνίας κ' ὁ Θεὸς βοηθός... Χωρὶς ἀρετὴ καὶ πόνο εἰς τὴν πατρίδα καὶ πίστη εἰς τὴν θρησκεία τοὺς ἔθνη δὲν ὑπάρχουν».

Τί σχέση ἔχουμε μὲ τοὺς προγόνους μας ἐμεῖς, ποῦ ἔχουμε κλειστῆ στὰ σπίτια μας, ἀφήνοντας τὰ πάντα στὴν Πατρίδα μας νὰ ρημάζουν, καὶ δὲν πηγαίνουμε οὔτε στὴν Ἐκκλησία, φοβούμενοι μήπως πεθάνουμε ἀπὸ κορωναιῶ; Ἄς ἀναρωτηθεῖ ὁ καθένας μας γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ ἄς ἀναλάβουμε τὶς εὐθύνες μας. Μήπως καὶ μπορέσουμε, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ φόβου, ποῦ μᾶς ἔχει κόψει τὴν ἀνάσα. Μήπως καὶ μπορέσουμε, ἐπὶ τέλους, ἀληθινὰ νὰ ὑπάρξουμε.

Ζωὴ Ἀγγελικουδῆ

Νομικὸς

1. <https://orthodoxostypos.gr/%CF%80%CF%81%CF%8C%CE%B5%CE%B4%CF%81%CE%BF%CF%82-%CE%BB%CE%B5%CF%85%CE%BA%CE%BF%CF%81%CF%89%CF%83%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CE%B4%CE%B5%CE%BD-%CE%B8%CE%B1-%CE%BA%CE%BB%CE%B5%CE%AF%CF%83%CF%89-%CF%80/>

2. <https://www.worldometers.info/coronavirus/>

3. Ἄρθρο Ε. Βενιζέλου στὴν Ἐφημερίδα «Τὰ Νέα» (15 Νοεμ. 2018): «Οἱ σχέσεις Κράτους- Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος

4. Ἀπόφαση τῆς Ὀλομέλειας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 660/2018.

5. Δημήτρης Σπηλιώτης, Ἐφέτη Δ.Δ., «Ἐπικρατοῦσα Θρησκεία», δημοσιευμένο ἠλεκτρονικὰ εἰς: <https://www.pemptousia.gr/2018/03/epikratousa-thriskia/>.

6. Δημήτρης Σπηλιώτης, ε.α.

7. Ἀντῶνη Ἀργυροῦ, Δικηγόρου ΑΠ, Τὸ προοίμιο τοῦ Συντάγματος καὶ ἡ «Ἐπικρατοῦσα Θρησκεία», περιοδικὸ Νομικὸ Βῆμα, Τόμος 68, τεῦχος 1 Ἰανουάριος 2020, σ. 185 ἐπ.

8. Ἀπόφαση τῆς Ὀλομέλειας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 660/2018.